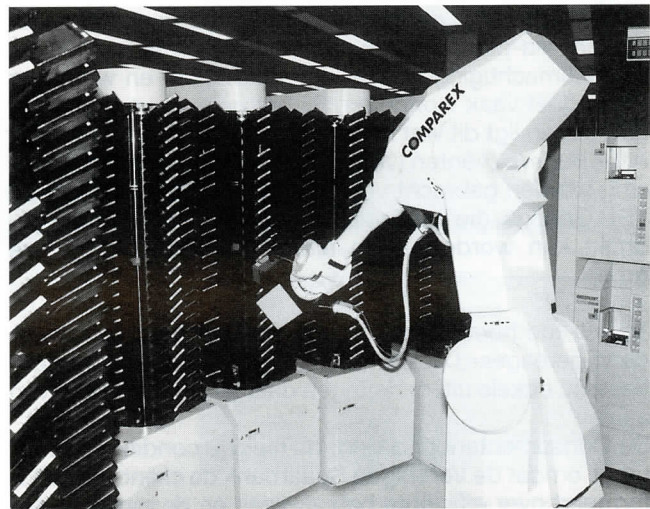

NIEUWE WOERDENSE CB-COLLEGA HEET ROBOFRED

Het zal u wellicht niet verbazen dat we in Inzicht aandacht besteden aan een collega. Hoogstwaarschijnlijk wel dat hij geen hersens heeft. Bovendien heeft hij maar één arm, kan hij niet lopen of praten, en is hij doof en praktisch blind. Ondanks alles is het bijna een ideale medewerker, want je hoort hem nooit!

Inmiddels is uw nieuwe collega al weer enkele maanden aan het werk. Hij staat in het Computercentrum Bonds-spaarbanken in Woerden op de computerzaal, waar hij de operators assisteert. Dag en nacht houdt hij zich bezig met het enige kunstje dat hij heeft geleerd: magneetbanden in computers stoppen en er weer uithalen. Hij heeft veel familieleden, maar die werken bijna allemaal in autofabrieken. U begrijpt dat we het over een robot hebben. Hij is omringd door zeven draaimolens waarin zich bij elkaar zo'n 30.000 cartridges bevinden. Een cartridge is de opvolger van de klassieke computertape, die alleen nog op oudere apparatuur wordt gebruikt. U kunt een cartridge vergelijken met een videocassette, alleen staan er geen soundmix- of playbackshows op, maar gegevens van rekeningen, cliënten, en betalingsopdrachten. Die gegevens worden door de computers van het CB verwerkt.

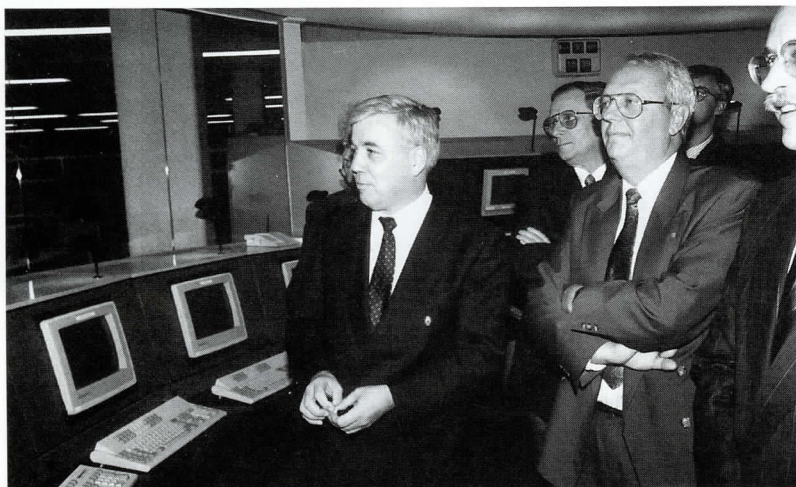

De robot tast met zijn elektronische oog de streepjescode op de cartridge af.

Zoals we al schreven, heeft de robot geen hersens: het denkwerk wordt verricht door een computer. Deze computer weet precies welke cartridge op een bepaald moment nodig is, en in welk vakje van de draaimolens deze cartridge zich bevindt. De computer laat de molen ronddraaien totdat de cartridge binnen het bereik van de robot komt. Op de arm van de robot zit een elektronisch oog, waarmee de streepjescode wordt gecontroleerd die op de cartridge staat. Als de streepjescode goed is, pakt de robot de cartridge uit de molen, draait zich om, en stopt de cartridge in de sleuf waar deze in moet. Wanneer een cartridge niet meer nodig is, wordt deze er door de robot weer uitgehaald en in een van de draaimolens teruggestopt.

Tot nu toe heeft de robot probleemloos gefunctioneerd. Alleen kort na de installatie waren er wat problemen met de molens: die draaiden soms iets te ver door, waardoor de robot de cartridge niet kon pakken. Het is een grappig gezicht als er iets gebeurt waar de robot geen raad mee weet: hij 'kijkt' even, trekt zich dan een stukje terug, en kijkt even later opnieuw.

Zo'n robot moet natuurlijk een naam hebben. Tijdens de officiële ingebruikname gaf directeur Nouwens een overzicht van de namen waar men aan gedacht heeft. De namen van enkele stripfiguren (Lambiek en Jerommeke) vielen snel af, omdat deze verkeerde associaties op zouden roepen (respectievelijk zuiplap en domme kracht). Ook de naam 'IJzeren Heijne' - naar de adjunct-directeur waar de robot hiërarchisch onder valt - werd minder geschikt bevonden. Uiteindelijk is de robot vernoemd naar iemand die mede dankzij zijn komst met de VUT kon: Fred Kuhuwael. Onze nieuwe collega heet dus voortaan Robofred.

De heer Jooren heeft zojuist met een druk op de knop Robofred aan het werk gezet. De heren Heijne en Nouwens kijken tevreden toe.

VOORHEEN HANDWERK

Tot voor kort was het verwisselen van cartridges handwerk: voortdurend liepen er mensen heen en weer tussen de tapekluis en de computers, om op het juiste moment een oude cartridge uit te nemen en een nieuwe te plaatsen. Tijdrend en geestdodend werk, dat groten-deels 's nachts plaatsvindt en dat de laatste jaren voornamelijk door uitzendkrachten werd verricht.